

stemt, og derved er man kommen til det Resultat, at der, som sagt, er 3, der have stemt i Rådhuset, hvoraf den ene imidlertid stemte, før Formanden havde givet denne Frist, og altsaa ikke kan regnes med, medens af de to andre, der vare tilstede og hørte, Fristen blev given, den ene afgav Stemme for Ingerslev, den anden for Bjørnbak. Nu blev det ansørt af den ærede Ordfører, at det dog ikke var saa sikkert, thi der var dog en Riste P, hvor Skolelærer Andersen fra Tranbjerg, som paaftaas at skulle være en overordentlig paalidelig Mand, havde opgivet, at han havde modtaget Stemmer af to Vælgere i Rådhuset. Men da man afhørte de sidste paa Risten, viste det sig, at den, der havde stemt aller sidst, nemlig Bager Bernhard Petersen, under Ebs Tilbud forklarede, at han havde stemt i Bystolen. Da han var den Sidste, kunde altsaa Ingen have stemt i Rådhuset. Man afhørte saa et Par af de foranstaaende Personer, nemlig den Trediesidste og den Fjerdesidste, og de havde ogsaa stemt i Bystolen. Den Næstsidste, en vis Peter Poulsen, kunde ikke afhøres, da han ikke var tilstede, men det er ligegyldigt, da den sidst Ansørte forklarede, at han havde stemt i Bystolen; saaledes er det alle vegne paa det Bestemteste konstateret. Jeg tror derfor, at det vilde være ganske i Strid med, hvad man tidligere har gjort i saadanne Tilfælde, at forfaste Valget af den ansørte Grund. Forkastelsen af Valget i Aalborg skete, fordi man mente, at det ikke var tilstrækkelig bevis, at der ikke i det sidste Kvartal, efter at Fristen var given, havde stemt saa Mange, at det kunde faae Indflydelse paa Valgets Gyldighed. Her derimod er det ganske anderledes. Dette var nok de Punkter, som skulle betragtes som de væsentlige. De øvrige betegnede den ærede Ordfører selv, tror jeg, som de mindre væsentlige, og jeg tror ogsaa for de allerfleste Punktens Bedømmende at kunne henholde sig til, hvad jeg har sagt i Betænkningen, og ikke at behøve at trevle det op igjen. Naar man vil bruge saadanne Ting som Indvendinger imod et Valg, som f. Ex. at der ikke udtrykkelig staa i Valgbogen, at Formanden har bekendtgjort Afstemningens Afslutning, men at der alene staa disse Ord: „Hvor- efter Afstemningen blev afsluttet“, saa er det jo af de Ting, man ikke kan sige Andet om, end at skulde noget Saadant komme i Betragtning, saa er der ingen Verdens Ting, man ikke kan tage op; thi der er intetsteds foretvrevet, at noget Saadant skal staa i Valgbogen, og der er ikke det Mindste, der tyder paa, at Formanden ikke har bekendtgjort, at Afstemningen er afsluttet. Naar man vil holde sig til, at det ikke ses af Valgbogen, saa bliver det umuligt at fikse sig imod et Valgs Forkastelse. Det Samme gælder om den Bemærkning, at Interpellanterne ikke havde Afgang til Tribunen. Derom staa der naturlig-

vis ikke Noget i Valgloven, men det er forøvrigt Noget, der mange Steder er Tilfældet. Jeg skulde saaledes tage meget feil, om det ikke er gaaet saaledes til f. Ex. i Søndborg Amts 5te Valgkreds, at Interpellanterne ikke kunde faae Afgang til Tribunen. Det siges nu her, at man derved har faktisk afstaaet Interpellationer, og saa viser det sig dog, at der har fundet en hel Del Interpellationer Sted, og trods alle Bjørnbaks Anstrengelser har han ikke faaet en eneste frem, der har villet sige, at han har villet interpellere, men ikke har kunnet komme til. Dernæst kommer nu dette Punkt om Valglisternes Ordning, som er et af de Punkter, med Hensyn til hvilke Flertallet har udtrykt sig paa denne høist mærkelige Maade i Epilogen til Betænkningen, at det vil anføre et Exempel paa min Omgang med Lov og Kjendsgjærninger. Min Omgang med Lov er dette med Valglovens § 40, som jeg her har forklaret, ikke kan forstaaes paa anden Maade, end jeg har sagt, hvilket den ærede Ordfører har været ude af Stand til at forstaa. „Valglovens § 40“, siger han der, „søges fortolket sit imod Paragrafens klare Ord, og med spærret Tryk forsikkes, at Vælgernes Navne paa Valglisten ere ordnede efter deres Bogstavfølge, skjøndt den fremsendte originale Valgliste udtrykkelig oplyser om det Modsatte“. Naar de Herrer nu ville blade om i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 40 og se, hvad der staa med spærret Tryk, ville de se, at der staa: „Disse Rister ere indrettede paa den Maade, at indenfor de for hvert Bogstav særskilt førte Rister er Vælgernes Rækkefølge ordnet efter Gader og Husnumre“. Det er aabenbart, at her har det ærede Medlems Irritation været af den Bessaffenhed, at han har afgivet et meget stærkt Bidesbyrd om Rigtigheden af det gamle Ordssprog, at Ophidselse gjør blind. Han har ikke kunnet læse, hvad der staa med spærret Tryk i Betænkningen, og det maatte han dog have kunnet overbevise sig om. Det er tværtimod mig, der har oplyst, hvorledes Valglisten ere indrettede. Det har jeg givet en nøjagtig Oplysning om i min Betænkning, idet de ere indrettede paa den Maade, at der vel er ført Rister for hvert Bogstav, men indenfor det enkelte Bogstavs Rister ere Navnene ikke opførte i lexikalisk Orden, men derimod efter Gader og Husnumre, og det er Noget, der er overordentlig hensigtsmæssigt i en stor By. Det har vist sig i 5te Kreds heri Byen, hvor uhenigtsmæssigt det er, at man ordner alle disse „Arbeidsmand N. Jensen“ efter hinanden, og den Vanfluelighed, det har paa den Maade at finde ud af det, hvorimod Intet er simplere end denne Maade. Naar der er en Mand, der hedder N. Jensen, gaar han blot hen til den efter Bogstavfølgen indrettede Valgliste J. — der føres jo særskilte Valglisten for hvert Bogstav. I dette J. laaas der op, saa spørger man ham, hvor han bor, og saa kan man